

**CL. V. Ioannis Wamesii, I. C. Celeberrimi, In Academia
Lovaniensi Antecessoris Primarii, Responsorum Sive
Consiliorum De Iure Pontificio Tomus ...**

Wamesius, Johannes

[S.l.], 1643

De Locato & Conducto. Consilium CCCXIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98716](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98716)

iusso Magistratus iure pignoris est, l. si quis ante res. est autem De acquir. poss. l. 2. & ibi gloss. pro habere; & sic plenum ius in re non habet; nec debitori aut causam ab eo habenti præjudicare potest, Zasius ad d. §. si quis fructus nu. 4.

Vnde etiam est, quod in possessionem bonorum debitoris à Magistratu missus, etiam si nihil sit quod possideatur, perinde habeatur ac si bona possessa fuissent, l. Quamvis De bonis auct. ind. possidendi. Iam verò longe meliore loco est hujus causæ Actrix, quæ non nititur solo Prætorio pignore seu missione in possessionem rei servandæ causæ; sed ultra hoc obtinuit fundorum, ad quos iussu Magistratus adducta erat, adjudicationem post publicationem horum bonorum proclamationem, & subhastationem, illorumque venditionem per licitationem plus offerendo factam. * Et si enim creditor neque per se, neque per subjectam personam possit emere rem pignori acceptam, cum ipse illam vendit, l. & qui sub imagine C. De distract. pign. illam tam è Magistratu seu apparitore illius per publicam subhastationem vendente, non prohibetur bonâ fide hoc est, licitatione alios quoscunque superando emere, l. 2. C. Si in caus. iud. pig. capt. sit; ut etiam potest ipso debitore vendente, d. l. Et qui sub imagine vers. Sand. l. Titius de pignorat. act. l. Rescriptum de distract. pig. cuius nomine censetur res hypothecata vendi, dum per Magistratum seu illius Apparitorem venditur: cum factum iudicis representet factum partis, l. Si ob causam & ibi Bart. De evictio. l. 1. C. Si in causa iud. pign. capt. sit. Cum aliqui hujus causæ Actrix ad finem & limites solius emptionis non steterit; sed post illam emptos fundos sibi per Scabinos adjudicari obtinuerit; ut ex juris dispositione, nullo alio emptore reperto, potuit etiam sine licitatione aut emptione pro suo debito, l. ult. C. De iure dom. impetr. Sed de his in proposito scrupulosius disputandum non est; cum dictæ conductio, quam Reus ab Henrico Denys prætexit, nihil omnino sit tribuendum. Cum enim hic fundus pertinuerit non ad Henricum Denys, sed ad Ioannem Denys, & Elizabetham ejus uxorem; qui inter alios illum pro dicto reditu specialiter Actrici, & ejus marito obligaverunt (ut constat per instrumenta ab Actrice exhibita) & ex confessione Reii tunc constet dictum Ioannem Denys adhuc vivere; & sic dictum Henricum ex illius persona tamquam filium (quod tamen nec allegat nec probat) non posse ius aliquod, quamdiu ille superest ad hunc fundum prætere, l. Qui supersit De acq. hered. l. 1. pro herede, indubitatum est, locatorem per eum factam nullius esse momenti; & sic ex illa dicto Reo nihil juris acquisitionem fuisse in præjudicium vel præfati Ioannis Denys, vel prædictæ Actricis, quæ ab illo rem emit, l. Si tibi alienam l. Si quis §. si alienam d. Locati.

Ex qua consideratione nihil quoque Reo patrocinari potest, id quod magis indicat, quam formaliter & positivè eo sine causâ proponit; quod declaraverit coram probis & fide dignis personis se velle uti beneficio Regij Edicti novissime publicati: Nam præterquam quod in specie non explicet, quale illud sit; nec illius authenticam copiam exhibeat, & multa passim extant Regia Edicta, incertumque ob id sit, de quo Reus sentiat; hoc

Cons. Wamel. Tom. II.

quoque certum & manifestum est, illi patrocinari non posse illud Regium Edictum seu beneficium de ultima Octobris anno 1587. quo debitoribus permittitur fundos, à creditoribus durantibus his intestinis bellis ob pensiones præteritis reddituum evictos, à creditoribus iterum avocare: cum idem Reus non sit hujus redditus debitor, nec hujus fundi se probaverit dominum; nec denique Actrix illum à Reo evicerit; & sic avocandi aut utendi illius Edicti beneficio nulla illi sit occasio; & si esset non posset sufficere illa extrajudicialis apud alios, non dictæ Actrici testato seu judicialiter facta declaratio de nuda voluntate utendi. Aliud enim est velle uti beneficio; aliud eo formaliter uti: quia inter se plurimum differunt desiderium voluntatis, & dispositiva voluntas. Et si enim hæc in perfectum actum prorumpat; illa tamen voluntatis principium dumtaxat, & sic rem imperfectam importat, Gloss. ult. in l. Si vendit & ibi Salic. C. De contrah. empt. Carol. Ruinus consil. 204. Viso testamento vol. 2. Qui formalis usus ex tertio articulo dicti Edicti plura requirit; quorum nullum Reus fecisse invenitur. Sic quod omnibus accuratè expensis, benè fundata hæc Actricis intentio, nulla rei exceptione aut allegatione enervetur: idèque secundum illam per omnia etiam quoad litis expensas iudicandum esse putem.

De Locato & Conducto.

SVMMARIVM.

Locatio ad longum tempus.

1. Actio Publiciana domini probationem non requirit.
2. Locatio non dominium sed possessionem probat.
3. Conductor finita locatione cogi potest rem conductam restituere actione ex contractu.
4. Conductor etiam interdico cogi potest ad rei conductæ restitutionem.
5. Conductor alteri locare potest.
6. Verba contractuum pro re subiecta accipienda.
7. Locatio ad longum tempus quando sit pro alienatione.

CONSILIVM CCCXIII.

ABYNDANTISSIME & nimio propè opere per Consultissimum Dominum Petrum Oranum in medium adducta sunt, quæcumque ad fundandam & instruendam actionem Reverendi Domini Abbatis S. Laurentij in quoquo modo facere videntur: ut quod ad tam exactum laborem, præfatumque Reverendum Dominum Abbatem securiorem ad hanc litem instituendam faciendū superaddi possit in promptu non sit. His itaque quæ accuratè & acutè congestis adhærendo, in eadem omnino sum sententia, Reverendum Dominum Abbatem optimo iure posse dicti molendini restitutionem, vacuæque illius possessionis retrotraditionem persequi; jam perfectè finito locationis convento tempore, Qui pro adversario præfati possessore seu verius detentore dicti molendini aliquot rationes adversus hanc repetitionem congestit, hoc videtur sibi inprimis persuadere, Reverendum D. Abbatem propriâ, strictâque rei vindicatione acturum; & vindicando non condicendo dicti molendini possessionem persecuturum

C 2

1.

secuturum; dum sibi persuadet Reverendum D. Abbatem non posse probare dominium huius molendini: cuius probatio & quidem exactissima requiritur in hac actionis specie, l. in rem l. fin. De rei vindic. l. Si re possidet C. De probat. Ceterum in eo aberrat; cum nulla juris necessitas Dominum Abbatem constringat ad usum huius actionis: cui ad repetitionem hanc plures tum reales, tum personales viæ sunt apertæ, sine ulla necessitate probandi dominij.

Et quidem inprimis sese offert illi actio Publiciana; quæ etsi exceptionem iusti dominij Reo permittit, penult. De Publ. in rem act. tamen dominij probationem nullam exigit; sed probatione bonæ fidei possessionis contenta est, l. Sum & alia de Publ. in rem act. l. Si ab eo De pignori. ad cuius probationem Actori sine ullo scrupulo sufficere debet instrumentum locationis huius molendini. * Etsi enim locatio sola ad probationem dominij per se non semper sufficit, l. Ad probationem C. De locato: abundè tamen sufficit ad probationem possessionis adversus eum, qui ab Actore seu ejus autore rem titulo conductoris possidet, & adversus ejus successorem titulo hereditario possidentem, Bart. in d. l. Ad probationem & in l. Qui universus §. quod per colonum De acq. possess. & ibi gloss. Angelus & præsertim Franc. Aretinus; Carol. Rums. consil. 14. Viso & perlecto nu. 2. & consil. 44. in indicio nu. 2. vol. 4.

Præter hanc Publicianam, est personalis actio locati, ex ipso contractu: quippe finito conductionis tempore, potest locator ex ipso contractu agere ad restitutionem & evacuationem possessionis rei locatæ. Ut enim finito locationis tempore conductor invitatus in rei conductione retineri non potest, l. Invitatus C. de locato: nec invito locatore in ea permanere; sed eam ex contractu restituere debet, l. Conductores C. d. tit. In cuius generis actione, dominij probatio necessaria non est; sed sufficit ad instruendam causam contractus, & tempore contractus possessionis adversus conductorem seu ejus successorem probatio, gloss. in c. Inter dilectos in ver. locatio De fide instrum. Alex. consil. 12. Viso processu nu. 4. vol. 4. Ioannes Crotus consil. 29. Cum itaque per adversarium detentorem molendini, non præstetur ad molendinum alius titulus, quam qui ad eum derivatus est ex acquisitione Balduini filij Ioannis Collar, & pro una medietate ex eodem titulo transmissa in Ioannem Fauvreal; eumque titulum in rei veritate constet non esse alium, quam conductionis à Monasterio S. Laurentii, demonstrat authenticum instrumentum, manifestum est Monasterio, si cum tempore huius locationis, competere Et iam personalem actionem ad restitutionem & possessionis evacuationem, sine ulla dominij probatione; possessionis præsumptione pro locatore stante.

Præter istam ex contractu actionem petitoriam, superest etiam possessoria actio ad instar interdicti ad restitutionem ex Imperatorum constitutionibus, l. Si quis conductionis, l. Conductores C. De locato, l. Non abs re C. Unde vi; quæ præcisam rei restitutionem postulant, & exceptionem deficientis dominij nisi facta restitutione non admittunt: ideoque non est necesse scrupulosius de antecedente titulo & iure dicti Monasterij disputare; cui satis est, constare, quod ex locatione Monasterij, auctores possessoris seu detentoris ex titulo conducti à Monasterio ad huius

molendini detentionem pervenerint. Perinde enim adversus heredem seu successorem conductoris, ut contra ipsum conductorem competit hoc promptum & expeditum possessorum remedium, Bart. in d. l. Non abs re nu. 5. Menoch. de recuperat. possess. remedia 11. nu. 50.

Rectè itaque in hoc defensionis clypeo non perstitit patronus Rei; sed potentiore utitur ex locationis negatione, contendens Monasterium præfato Balduino non locasse, sed perpetuo iure alienasse hoc molendinum, sub reditu annuo triginta sex modiorum speltis; verbis ita conceptis, ut videatur non posse intelligi locatum, sed perpetuo iure alienatum; ob id, quod in hac possessionis translatione discretis verbis cautum sit, quod Balduinus de hoc molendino omni tempore suam voluntatem facere poterit perinde, ut de suis proprijs bonis: & quod in protocollo seu Registro subscriptionum continetur, hanc transportationem factam esse iure non colonario, sed perpetuario his verbis. Donant en heritage heritablement, hoc est tradens in possessionem hereditariam, quæ sunt significativa translationis dominij, non locationis.

Verum hac in parte non tantum error, sed etiam affectata captio est: quippe ex tenore instrumenti formulis de hac transportatione evidenter constat locatum, non alienatum esse hoc molendinum. Primum ex eo, quod his discretis verbis facta sit, Rendu en acense, hoc est reddidit ad censum, Vulgaris enim huius sermonis significatio (quæ oportet attendere, l. Labeo D. De suppellect. legat. l. Non aliter De legat. 3. l. Cum de lanceonibus §. asinan De fundo instrum. l. ason consil. 137. vol. 4.) locationem, non dominij translationem significat. Et ne hæc verba trahantur aut trahi possint ad speciem perpetuæ emphyteusis aut alienationis sub reditu aut censu annuo, subiicitur huius redditionis & acensationis proprior particulariorque explicatio, quæ patet appellatur Statum: quæ vulgi vernacula vox propria est locationi & conductioni; & alienationi rei ex usu accommodari non potest. Cum alioqui in proposito casu locationis significationem necessariam faciat rei usus non perpetuo, sed ad certum & unum dumtaxat annos restrictus: quæ temporalis usus concessio, dum ad precarium aut commodatum applicari non potest (ut non potest nisi gratuita concessione, l. Si quis precarium §. item huiusmodi contrah. oblig.) ad locationem referatur necesse est sub annua mercede, d. §. item is cui in fine.

Neque etiam causam aut conductionem huius contractus immutant hæc adiecta verba, de libertate faciendi de hac re, ut de alijs accipientis proprijs bonis; item de hereditaria acceptione; ex eo, quod adiecta proxime verba de hac libertate, non patiantur eam esse perpetuam sed temporariam tantum: ob id, quod restringatur ad tempus centum & unius annorum, his conceptis verbis; ledit terme durant tant seulement, hoc est durante dumtaxat dicto termino. Sic ut his verbis ea dumtaxat libertas permittitur & concessa censetur, quæ rei subiectæ conveniat: ut scilicet durantibus his centum annis alij locare, alij pignori dare, commodare, vel præcarior concedere possit, sed semper cum sua causa, ut Monasterio causa proprietatis

prietatis salva maneat, & resolutio iure conductoris per finem conventi temporis locatori jus suum salvum maneat, l. *Lex vetigali* D. De pignori. Quæ libertas à conductione aliena non est; cum rem conductam alij locare & pignori acceptionem alteri pignori dare liceat; etiam si nominatim ei id non sit permittit, si modò non sit expressim prohibeum, l. *Si tibi alienam cum l. seq. D. Locati.*

Quam restrictiorem voluntatem locandi, non alienandi demonstrat, & manifestè quoque redarguit conventio de facto recto servando hoc molendino per Balduinum & causam ab eo habituros. Sartorum enim testorum obligatio in rebus proprijs nulla est, l. *Neque pignus de regul. iur.* cum quisque illis abuti etiam possit, l. *Sed etsi lege §. consulit de per. hered.* sed in rebus alienis, l. *Itaqueum D. De usufr. l. 2. diles §. Quicumque De via publ.* Quod igitur paulò liberalius per Aetuarium seu Scribam in protocollo seu registro Iustitiariorum scriptum, in formali tamen instrumento omittitur, invenitur, nonnetum en heritage heritabilement, hoc est, tradiderant hereditarie possidendam, non alio sensu, quàm locationis titulo accipiendum est: quia & temporis centum & unius annorum præfinitio, & res subiecta hanc interpretationem omnino requirunt, nec aliam patiuntur, Bald. in l. *fin. C. De usu & habit. Felin. cons. 27. Non insinuando num. 4. ex mente & voluntate contrahentium.* Unde est quod in conjunctione plurium verborum, quæ singula per se diversam & separatam, imò etiam contrariam significationem habent, ad eum sensum trahi debeant, quem res seu contractum negotium postulat: sic ut in accumulatione verborum à propria adiectionum verborum significatione recedatur, & trahantur illa ad sensum negotij, seu contractus, de quo agitur; ne ex adiectione talium verborum inmutentur, vel aliud nomen contractus inde resultet, l. 1. §. *si te rogavero vers. Quod si rem & vers. Si tibi mandavero D. Deposit. l. Insulam de præscrip. verbis, Lud. Rom. cons. 509.* Circa propositum num. 9. Et hoc est, quod vulgò traditur, quod cum inter contrahentes ponitur effectus unius contractus, si inferatur verbum aliquod per quod significari possit alius, censeri debeat ille contractus, cuius effectus positus est, non quem aliqua adiecta contrahentium verba per se inducerent, d. *l. Insulam d. l. si rem & si cum unum de præscrip. verb. l. si uno in princ. vers. sed etsi verbo D. Locati, l. Vbi ita donatur de donat. mort. causa, ut elegit inter admodum & accuratè tradidit Lud. Romanus, d. cons. 509.*

Aburdum itaque omnino est quod proponitur de ab alienato hoc molendino per contractum sic expressè sub forma arrendæ seu stuti conceptum. 7. Et absurdius quod proponitur de alienationis effectu ex ea consideratione, quòd ad tantum tempus facta concessio sub annuo redditu sit species alienationis. Etsi enim id verum sit in eo, cui alienandi potestas ex jure strictius & angustius permittitur, & qui rei non tam dominus quàm administrator est; ut videat ut aliquo modo alienare qui ad non modicum tempus rem locat, Clem. 1. de reb. ecclæs. non alienari. non quod rem hoc est rei dominum quoquo modo alienet, aut locando faciat, quo minus illam habeat, l. 3. in fine Conf. Wamers. Tom. II.

De vi qua in fraud. cred. cum locatio dominium rei mutare non soleat: sed quòd possessionem rei aliquo modo in conductorem transferat & eum possessorem faciat, & quati jus aliquod in re constituat, Bart. in l. 1. nu. 4. de superfic. l. Non solum. Locati; sic ut ex ea possessione conductor ex interdicto remedium possessorio agere possit, l. 1. §. quod alien D. De superficieb. Iason in l. Naturaliter nu. 15. de acquir. poss. Menoch. de recuper. posses. remeato l. nu. 68. quod non potest qui ad modicum tempus conduxit, Gloss. in l. Si de fundo C. de locato. Verum per hanc possessionis qualè qualem ab alienationem nihil imminuitur ex jure locatoris, quòd dominij seu proprietatem, quin finito locationis tempore possit locatorem non tantum conditione ex contractu repetere, sed etiam vindicare. Quà ratione & in creditorem transferatur rei pignora, ta possessio, l. Cum & forte §. fin. de pig. act. l. per servum in princ. de acq. verum dom. & tamen resolutio debito per solutionem contra creditorem debitori ad rei repetitionem & personalem pignoratitiam, & realis vindicatio competit, l. si rem alienam §. omnia l. debitor §. soluta de pig. actione, l. Nec creditores cum l. seq. C. de pig. act. Matth. de assen. decis. Neapol. 32.

Quod de præscriptione centenaria seu saltem longissimi temporis proponitur, nullius quoque momenti est. Cum enim de origine transeat hujus possessionis in Balduinum constet; eaque origo consistat in titulo, qui præscribendi, seu usucapendi causam præbere non potest, cum sit non pro suo, sed pro alieno & qui pro alieno possidet, non sibi sed à quo possidet usucapere possit, l. Qui pignoris de acq. possess. Molin. ad consuetud. Paris. tit. 1. §. 1. Gloss. 4. nu. 24. consequitur, præscriptionis cogitationem, multò magis voluntatem nullam esse, quantumcumque etiam tempore res sic detineatur, nulla possessionis intermissione interveniente. Quod exactissimè per D. Oranum deductum, longiore demonstratione non indiget. Potissimum quod non proponatur alio jure aut titulo quam pro hærede successores Balduini conductoris hoc molendinum longissimo tempore possedis; & ex adverso per documentum relevij seu apprehensæ possessionis, quam de eodem molendino Ioannes de Rieu in anno 1533. (quinquaginta & amplius annis post datam hujus locationis) fecit, constet hoc relevium factum esse sub commemoratione hujus originis, hoc est rei à dicto Monasterio conductæ, & onerum, quæ per contractum illum conditori, & causam ab eo habituros imposita sunt: quæ diximus indubitata esse signa locatæ, non alienatæ rei. Ita ut nobis quoque solidissimè videatur fundata intentio Reverendi D. Abbatis ad petitionem dicti molendini post excessum præfinitij temporis centum & unius annorum; à quo excessu cum nondum sex anni nunc sint elapsi, nihil verendum est, nè inde aliqua præscriptio, imò ne alius quidem, quàm conductionis titulus prætexi possit. Nam qui ad certum tempus conduxit, finito tempore pro conductore adhuc est, l. Qui ad certum D. Locati; ut à præconfulente satis deductum est. Hoc interim præmittendum non est, ad benè fundandam hanc actionem, & expeditiorem illius decursum, necesse esse, ut Reverendus D. Abbas detentori molendini re-

dini restituat, seu in lite offerat centum & viginti illos Griffones, quos Balduinus dicto Monasterio tempore hujus contractus, velut pro pignore conventa pensionis, numeravit, *l. si rem alienam §. fin. de pig. act.* quia ea pecuniarum summa non pro pretio, sed pro pignore numerata censi debet; ideoque finita pignoris causa, iam extincta obligatione restitui merito debet, *d. l. Debitor §. soluta eod. tit.*

De Locato & Conducto

S V M M A R I V M

Locatio Conductio.

1. *Conductor finita locatione rem restituere debet ante omnia.*
2. *Conductor quæstionem dominij refricare non potest.*
3. *Conductor recusans rem conductam restituere puniendus.*
4. *Fructus iure soli non seminis percipiuntur.*
5. *Possessor mala fide seminans fructus suos non facit.*
6. *Locatio & conductio quando tacite continuatur.*

CONSILIUM CCCXV.

IMPROBABILIS per omnia est oppositio Liberti Wouters hujus causæ Rei, adversus justam petitionem Dominorum Decani, Capituli, & aliorum beneficiatorum Collegiæ Ecclesiæ Sancti Germani Oppidi Thenensis ejusdem causæ agentium. † Quippe finita locatione tenetur colonus rem conductam locatori restituere, illique possessionem evacuare. Cur enim quem post tempora locationis finita, invitum retinere in conductio-
ne non posses, *l. Invitus C. de locat. & conduct. invit. in eâ ferre cogaris, & non potius etiam expellere? cum etiam adversus non restituentem, si id malit locator, in litem iurari posset, * l. si cui locaverit §. 1. D. Locati, l. In actionibus D. De in lit. iurando.* Et tam præcisa est hujus restitutionis, migrationis, & evacuationis necessitas, ut ne quidem refricatione seu exceptione dominij quod conductor forte in re conductâ prætendit, differri possit, *l. Si quis conductionis C. De locato, Marian.*
3 *Socius nepos conf. §. 6. Viso puncto nu. 8. vol. 2. †* Imò hanc restitutionem recusanti seu differenti usque ad sententiam, colono imponitur pœna restitutionis, non tantum rei, sed præterea æstimationis illius tamquam invaloris rei alienæ, *l. conductores C. de locat.* Et in proposito tanto magis improbabilis est Rei recusatio & oppositio, quod per speciale decretum Venerabilis D. Officialis iussu manus & pedes ab his conductis agris amovere adhuc non potuerit; nisi post impetratas super hoc decreto literas executoriales, & in ipsum Reum executioni mandatas: idque etiam non obstante præcepto & inhibitione per primas literas etiam adversus eum executioni mandatas, nam illâ non obstante fructus in quibusdam ex dictis terris natos demessuit, & inhorreavit; atque inde præcipuam oppositionis & dilationis causam ostendit.

4. *Nec Reo patrocinari potest, quod post finitam locationem has terras coluerit, & conseverit: nam ipsa cultura & seminatio non est iusta*

causa fructus quoque percipiendi invito domino fundi: quia fructus ex solo percipiuntur, non jure seminis seu culturæ, sed jure corporis seu fundi, ex quo percipiuntur, *l. Qui sit §. in alieno de usur. & ex malâ fide omnino est hæc cultura & seminatio, quam Reus fecit in alieno fundo, postquam scivit suam conductionem finitam esse.** Qui enim malâ fide in alieno fundo frumenta seminavit, jus percipiendorum fructuum inde natorum non habet, *l. Qua ratione in princ. & ibi gloss. in verb. consensit De acq. rer. dom. §. ceterum insit. De rer. divis.* Quæ mala fides Rei in proposito demonstratur ex eo, quod ex propriâ Rei confessione in his actis factâ constat, primò, quod locatio seu conductio fuerit finita; deinde quod ante annum, hoc est ante novam culturam novamque seminationem ei per Actores fuerit denuntiatum, ut ab ulteriore cultura cessaret: ita ut quicquid post hanc denuntiationem fecit, & malâ fide, & invitis Actoribus factum esse censi debeat. Quæ itidem mala fides, ad demonstrandam Rei ulteriorem perveraciam, & oppositionis maiorem improbabilitatem deprehenditur ex eo, quod post liberalem Actorum obligationem de restituendis impensis tam culturæ quàm seminis, nihilominus perstiterit in agrorum horum detentione, donec fructus inde pro suo libito perceperit.

Quam Rei malam fidem non avertit illa ejus allegatio, quod de consuetudine Villæ de Overwinde & aliorum locorum vicinorum censeantur agri relocati, si finito tempore conductionis colonus in illis relinquatur, & permittatur eos colere: nam de hujusmodi consuetudine per Actores negatâ, nihil probavit Reus; sed ex adverso probatum est per Actores, quod de consuetudine Oppidi Thenensis (sub quo est pagus de Overwinde) hujusmodi tacita reconductio, seu relocatio locum non habeat, nisi in ædibus locatis; non etiam in agris rusticis, sic saltem, quin factâ locatione, si colonus in cultura perseveret, dominus possit quandocumque fundum suum apprehendere; non obstante quod colonum ultra tempus locationis toleraverit. † Contrariâ sanè ratione, quàm jure communi constitutum est; quo tacita relocatio ad annum admittitur in prædijs rusticis: in urbanis dumtaxat prout quisque habita verit, hoc est quoad dominus seu locator inquilinum tolerat. *l. Item quaritur §. qui impleto in fin. D. Locati.* Sed et si hujusmodi consuetudo esset, qualem Reus allegavit nihil tamen magis censi posset: tacita aliqua relocatio & reconductio intercessisse per novam rei culturam: ob id quod, ut dictum est, Reus confiteatur sibi denuntiatum fuisse ex parte Actorum, ut ab ulteriore cultura abstineret: hujusmodi enim interveniens, seu antecedens denuntiatio, abruptim voluntatem & intentionem relocandi, ac demonstrat contrariam voluntatem relocare non volentium, *l. Verum §. voluntate Pro socio.* Tacita autem hæc locatio seu reconductio inducitur ex præsumpta voluntate utriusque, locatoris & conductoris, quæ constituitur in taciturnitate & tolerantia, quæ operatur velut novum consensum: quasi dominus, cum patitur colonum manere in